

сфері фінансових технологій в Україні на сьогодні працює понад 100 компаній, більшість яких працюють у сфері платежів і перерахунку грошей (38 компаній), технологій та інфраструктури (36 компаній) та мобільних гаманців (22 компанії).

Українська FinTech-галузь нині перебуває на стадії становлення і поступається країнам ЄС, що пояснюється низкою причин: зростаюча геополітична напруженість; нестабільна економічна ситуація в країні; брак фахівців в галузі нових фінансових та цифрових технологій; недостатньо висока цифрова і фінансова грамотність населення; недосконалість державного регулювання; несприятливий інвестиційний клімат в країні; недостатність та нерівномірність розвитку необхідної інфраструктури; низький рівень патентної активності, практично повна відсутність проривних ІТ-технологій, в тому числі в FinTech-сфері; нерозвиненість венчурної інвестиційної системи; концентрація технологічних компетенцій безпосередньо у банківській системі.

Список використаних джерел:

1. Digital Agenda for Europe. URL: <https://danishbusinessauthority.dk/digital-agenda-europe>.
2. Digital Single Market. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52015DC0192>
3. 2030 Digital Compass. URL: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/europes-digital-decade-digital-targets-2030_en
4. Digital Agenda Ukraine. URL
5. Ukraine 2030E. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>
6. Стратегія розвитку фінтеху в Україні до 2025 року. URL: <https://bank.gov.ua/ua/files/DDWIAwXTdqjdClp>
7. Стратегія розвитку фінансового сектору України до 2025 року. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_FS_2025.pdf

Храпкін О.М.,

Wyższa Szkoła Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach

Храпкіна В.В.,

доктор економічних наук, професор,

професор кафедри маркетингу та управління бізнесом

НУ «Києво-Могилянська академія»

КОНТРОЛЬ ВІДДАЛЕНОГО ДОСТУПУ ПРИВІЛЕЙОВАНИХ КОРИСТУВАЧІВ В ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ КОМЕРЦІЙНИХ СТРУКТУР

В роботі розглянуто питання контролю віддаленого доступу привілейованих користувачів в інформаційних системах комерційних структур.

Проблеми захисту інформації в комерційних структурах в умовах сьогодення є критичними та надзвичайно актуальними. Це пов'язано із глобалізацією інформаційної взаємодії, військовими діями, високим рівнем вимушеної міграції. Особливо критичним стає питання контролю віддаленого доступу привілейованих користувачів в інформаційних системах комерційних структур, оскільки в означених вище умовах практично неможливо гарантувати достатній рівень захисту обладнання інформаційно-комунікаційних мереж та програмного забезпечення, що буде використано для віддаленого доступу.

Особливо критичним вищеозначене питання стає у випадку, коли віддалений доступ необхідно забезпечити високо привілейованим користувачам як то:

- адміністративний персонал вищого рівня (рада директорів, акціонери);
- представники відділу інформаційної безпеки;
- адміністратори мережі із повним або значним доступом до критичних компонентів інформаційної структури;
- фінансові служби (бухгалтерія, служба фінансового моніторингу тощо).

Основні питання, які потребують вирішення в межах даної проблеми, виходять із ключових критеріїв оцінки інформаційної безпеки, так званої тріади CIA (рис.1), що визначені стандартом ISO/IEC 27001:

- питання організації доступності;
- питання забезпечення цілісності ;
- питання збереження конфіденційності.

Наразі забезпечення вирішення всіх трьох питань є можливим лише за умови організації достатньо великої інфраструктури, в тому числі використання специфічного серверного та мережевого обладнання, пропрієтарного програмного забезпечення та кваліфікованих співробітників, які зможуть забезпечити коректне та безперервне функціонування означених компонентів.

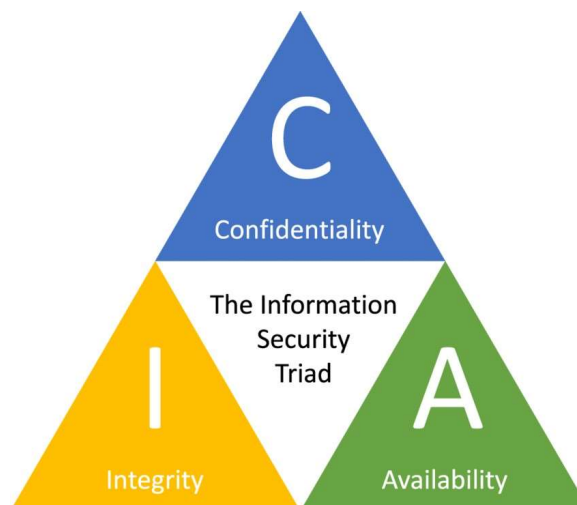

Рис. 1 – Тріада CIA

Забезпечити повноцінний контроль та захищеність своєї інформаційно-комунікаційної системи в таких умовах можуть лише достатньо великі комерційні структури за умови регулярного повного фінансування відділу інформаційної безпеки чи структур з аналогічними функціональними обов'язками, що в реаліях сьогодення є проблематичним.

Як правило, інформаційно-комунікаційна мережа, що забезпечуватиме повноцінний контроль віддаленого доступу привілейованих користувачів в інформаційних системах комерційних структур, містить структурні компоненти, що відзначені на рис.2.

Рис. 2 – Інформаційно-комунікаційна мережа комерційної структури

Очевидним є той факт, що організація вищезначених компонентів захисту та контролю віддаленого доступу для малих комерційних структур та представників малого та середнього бізнесу буде означати занадто великі фінансові витрати, на що будуть згодні не всі представники означених вище структур. Окрім того, компоненти інформаційно-комунікаційної мережі, що були вказані вище, майже ніяк не регламентуються законодавством і, в більшості випадків, не є обов'язковими, оскільки їх відсутність офіційно може бути визнано як прийняття бізнесом відповідних ризиків.

В якості рішення означеного питання, найкращим варіантом може виступити популяризація так званого «відкритого програмного забезпечення», що активно використовується в окремих комерційних структурах. Популяризація безкоштовного програмного забезпечення із часом може змусити виробників пропрієтарного ПЗ знизити ціни на свою

продукцію (наприклад, за рахунок використання відкритих компонентів). Окрім того, важливим компонентом вирішення проблеми безпечності відкритого ПЗ може стати створення відповідного органу з сертифікації такого програмного забезпечення для використання в важливих комерційних структурах та державних установах на базі ДССЗЗІ та за участі високо кваліфікованих спеціалістів з інформаційної безпеки.

Чеботарьов В. А.,

*професор Лодзінського університету (Республіка Польща),
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки, маркетингу та підприємництва*

Чеботарьова Н. М.,

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки, маркетингу та підприємництва
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», м. Полтава*

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В БІЗНЕСІ: СТАНОВЛЕННЯ, МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ЗМІСТ І РОЛЬ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Роботу присвячено усвідомленню інституціональних засад інформаційної економіки та інформаційних технологій. Висунуто гіпотезу щодо формування між-функціонального та міждисциплінарного змісту ІТ-технологій. Виокремлено сфери використання ІТ-технологій у сучасному суспільстві та узагальнено роль ІТ-технологій в бізнесі з визначенням не тільки їх позитивних можливостей, а й, в принциповому розумінні, імовірних потенційних негативних наслідків.

Інформаційні технології від початку формування інформаційної економіки стали невід'ємною складовою бізнесу як підприємництва та як соціального явища. Це є цілком логічним, оскільки своїм виникненням інформаційна економіка (насамперед, у частині ІТ-технологій та мультимедіа) багато в чому зобов'язана саме бізнесу. Причому, не лише транснаціональним компаніям (ТНК), які в умовах цивілізованої ринкової економіки є основними продуцентами наукового знання, найкращою ілюстрацією чого є ТНК США. Велику роль у розвитку інформаційної економіки відіграв також малий бізнес у вигляді стартапів і мобільних фірм венчурного бізнесу; це підтверджується, насамперед, на прикладі країн Північної Європи та «країн-драконів» Південно-Східної Азії.

Тому, інформаційна економіка закономірно стала об'єктом регулюючого впливу, причому – на найвищому міжнародному інституційному рівні. Це втілювалося у проведенні Лісабонського саміту лідерів Європейського Союзу у 2000 р. На ньому основою майбутнього розвитку людства було визначено економіку знань, під якою розумілася інформаційна економіка. У розвиток прийнятих принципових установок Лісабонського саміту Європейська